

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-166/15-4

T. L. S. d.d.
S.

Podneskom zaprimljenim dana 8. prosinca 2015. predložili ste da ovaj Sud, po službenoj dužnosti, pokrene postupak za ocjenu zakonitosti Cjenika (Tarife) naknada uz koje trgovačka društva – ovlaštenici koncesija – pružaju usluge korisnicima luke, urbroj: 1018-169987 od 24. veljače 2015. (dalje u tekstu: Cjenik), slijedom čega je navedeni podnesak uzet u razmatranje kao obavijest građana, sukladno članku 83. stavku 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, br. 20/10., 143/12. i 152/14.).

Navedeni Cjenik donijelo je Upravno vijeće Lučke uprave S., temeljem ovlaštenja iz članka 19. točke 5. Statuta Lučke uprave S., te je isti objavljen na oglasnoj ploči Lučke uprave dana 25. veljače 2015. godine.

Nakon uvida u Cjenik, a imajući u vidu odredbe Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama („Narodne novine“, broj 158/03., 141/06. i 38/09.), Sud je ocijenio da, donošenjem osporenog akta, Lučka uprava S. nije prekoračila zakonom propisane ovlasti, jer ovlaštenje za donošenje istog proizlazi iz odredbe članka 54. stavka 1. točke 5. citiranog Zakona, prema kojoj upravno vijeće donosi lučke tarife, kao i iz odredbe članka 63. stavka 2. toga Zakona, prema kojoj lučka uprava utvrđuje najviši iznos naknade iz stavka 4. ovoga članka (a koji se odnosi na sniženje visine tarife po kojoj ovlaštenici koncesije mogu pružati usluge korisnicima luke).

Takvo utvrđenje proizlazi i iz Statuta Lučke uprave S., kojeg je Upravno vijeće Lučke uprave S. donijelo uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske, temeljem ovlaštenja iz članka 54. stavka 1. točke 7. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama. Naime, prema članku 19. točki 5. Statuta, Upravno vijeće ima ovlasti odrediti cjenik (tarife) za usluge iz članka 15. stavka 1. točke 5. ovog Statuta, a prema kojem Lučka uprava sukladno sa Zakonom i drugim propisima kojima se uređuju koncesije na lučkom području određuje cjenik (tarife) za pojedine vrste usluga koje korisnicima luke pružaju trgovačka društva koja su dobila koncesiju za obavljanje lučkih poslova (u daljnjem tekstu: ovlaštenik koncesije), te za korištenje novoizgrađene lučke podgradnje i nadgradnje koju ovlaštenici koncesije daju drugima na korištenje.

S tim u vezi Sud nalazi potrebnim dodatno ukazati i na (uz obavijest) priložen ugovor o prvenstvenoj koncesiji, zaključen 6. rujna 2004. između Lučke uprave S. (kao Davatelja prvenstvene koncesije) i T. I. S. d.d. (kao Ovlaštenika prvenstvene koncesije), ovdje podnositelja, a prema kojem visinu naknade po kojoj će pružati usluge u sklopu djelatnosti obuhvaćenih prvenstvenom koncesijom određuje Ovlaštenik prvenstvene koncesije za svaku pojedinu vrstu

usluge u okviru cjenika (tarifa) određenog i javno objavljenog od strane Davatelja prvenstvene koncesije (članak 16.).

Slijedom izloženog, proizlazi da je Lučka uprava S. ovlaštena odrediti najviši iznos naknade po kojoj podnositelj, kao ovlaštenik koncesije, može pružati usluge za koje mu je izdana prvenstvena koncesija, a s kojim iznosom je podnositelj dužan uskladiti cijene lučkih naknada koje za obavljene usluge naplaćuje korisnicima luke.

U odnosu na navode o neustavnosti osporenog Cjenika napominje se da, sukladno odredbi članka 3. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima, predmet upravnog spora može biti samo ocjena zakonitosti općeg akta, a ne i ocjena njegove ustavnosti, radi čega Sud nije posebno razmatrao tvrdnje podnositelja usmjerene na neustavnost Cjenika.

S obzirom na navedeno, Sud je, na sjednici vijeća održanoj dana 26. travnja 2016., ocijenio kako u konkretnom slučaju nema osnove za pokretanje postupka ocjene zakonitosti osporenog Cjenika po službenoj dužnosti.

Zagreb, 26. travnja 2016.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić, v.r.